

De kerkdeuren staan open !

Op 30 mei is het zover: we hebben weer een dienst in het kerkgebouw dat ons zo vertrouwd is. Samenkomen met je eigen gemeenschap: we hebben er lang op moeten wachten. Voelt het weer als vroeger?

Nog steeds zijn er de beperkingen. Samen zingen en een zangkoor kunnen nog even niet en er moeten heel veel zitplaatsen open blijven om fysiek voldoende afstand tot elkaar te houden. We moeten ons vooraf opgeven als we de dienst bij willen wonen. Wie had kunnen denken dat dit en meer een werkelijkheid zou worden?

In maart 2020 sloten de kerkdeuren, maar in reactie daarop gingen de digitale deuren open. Al snel waren er de online diensten en door het hele land ontstonden acties om de onderlinge verbondenheid in stand te houden. Ook die waren nieuw en soms een experiment. Veel inbreng is van een toegevoegde waarde om ook vast te houden nu de fysieke diensten weer opstarten. Nu er geen gemeente- of koorzang is waren er tijdens deze eerste fysieke dienst YouTube beelden op een groot scherm waarop prachtige liederen te horen waren. Live orgel- en pianospel was gelukkig wel een mooie aanvulling. Het kindermoment: ook dat was er!

De eerste dienst die wij beleven mochten na die lange "winter" opende met lied 228 en werd door een solist gezongen: U bid ik aan, o macht der liefde. Het bijbelwoord was toepasselijk en kwam uit Numeri 6 vers 24 tot 27: "De Here zegene u en behoede u! De Here doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig!" Dit woord, dat zo lang geleden opgetekend is in de begintijd van de bijbel, wordt heden ten dage nog precies zo uitgesproken! Heel bijzonder na zoveel eeuwen.

De zondag van 30 mei was ook de dag van de Drie-vuldigheid (of Drie-eenheid). De voorganger vertelde een verhaal over kerkvader Augustinus. Het zal een anekdote zijn: hij wandelde over het strand en kwam een jongeman tegen die een kuil groef in het zand. Een behoorlijke kuil was het al, dus Augustinus vroeg: waarom graaf jij zo'n enorme kuil hier midden op het strand? De jongeman antwoordde dat de kuil zo groot was omdat al het water van de Noordzee er in moest passen. Augustinus zei dat dit nooit ging lukken en dat de kuil daarvoor echt te klein zou zijn. Het

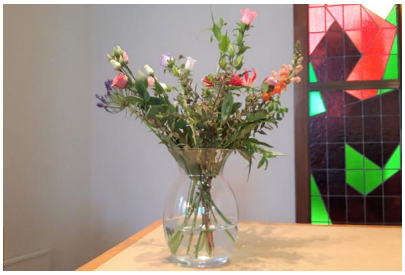
antwoord dat hij kreeg was dat het ook onmogelijk is om de Drie-eenheid van God samen te vatten in één boek: het boek waar Augustinus op dat moment aan werkte.

Geloof, kerk, gemeenschap: het zijn allemaal begrippen die niet in één zin zijn samen te vatten en een ieder zal het op eigen wijze ervaren en omschrijven. Maar toch kunnen wij dit gemeenschappelijk beleven en dan is de vreugde groot om eindelijk samen te kunnen komen en dan ook het Heilig Avondmaal te vieren: symbool van verbinding, door de eeuwen heen.

Na de dienst zijn we met klapstoeltjes en klaptafeltjes naar het park gegaan tegenover het kerkgebouw. Het was een voorjaarsdag na een heel koude meimaand. Het werd een bijzonder kopje koffie: de winter ligt achter ons (letterlijk en figuurlijk).

PS: click op de tekst van dit artikel indien niet alle 6 foto's direct zichtbaar zichtbaar zijn.

31. mei 2021

"Het begin van wijsheid
is dat je wijsheid zoekt,
aan alles wat je hebt verwor
ven, inzicht toevoegt."
SPREUKEN 4:7
